

"لَهُ مُلْكُ الْجَنَّاتِ وَالْأَرْضِ" (el mülkü şeytânül âlimi vel melekütü şeytânül ârifi vel ceberûtu şeytânül vâgifi vellâhü min verâi zâlike) kudsi kelimeleri, rasûle hiyaneti beyan eder. Alem-i mûlk alimin şeytanı demek, feyzi mukaddesden dimağa gelen akıl nurunu sîrf dünya için sarfetmek, bütün zahiri ilimleri, fenleri tâhsîl edip, ilimlerinin garazı, müftü, hakim, müderris olmak, halka karşı kibir, ucup ve riyayla, beytülmâlden ücret almakla Cenab-ı Haktan uzaklaştırdığı için şeytanül-alimdir. Arif ise riyazat kuvvetiyle melekuta kadar yükseler. Meleklerden aldığı kuvvetle Samîrî gibi harikulade kerametle nefs-i emmaresine kuvvet gelip rububiyyet gösterir. Bu da ülûhiyyet makamına şerik ve şeytan-ı melekuttur. Vâkıfların ceberut aleminde esma-i husnanın nurunu müşahede etmekle mukayyed esmasını Allah diyerek zat-ı Haktan uzaklaştırdığı için, hazret-i rasûlün miracı gibi mirac ettim diyerek, rasûllaha hiyanet etmiş olur. Hz. Yunusun şu sözleri hakikat irşada değer:

Dervîşlik başdadır tacda değil,
Kızdırmağ oddadır saçda değil,
Aradığın mevlayı gönüldé ara,
Kudüsde, Mekkede hacda değil,
Eğer mü'minin kalbi karardı ise,
Hakka edeceği secde değil.

Dervîşlik başdadır sözü, feyz-i mukaddesin dimağa tecellisine işaret eder. O nur, nur-u muhammedî denizine eriştirmezse şeytan-ı mûlk, şeytan-ı melekut, şeytan-ı ceberut olur. Mukayyeden mutlağa yükselmek, hakikat-ı Muhammediyye deryasında kendini ifna edip bahr-i umman olmaktadır. Mesela bir kase su, kasede mukayyed olarak hayy

ismini tesbih eder. O mukayyed kasedeki bir sebeple deryaya damlasını atarsa derya olup rabbul-hayyi kemaliyle müşahede eder. İnsan-ı kâmil ise bütün esması ile müşahede eder.

Onbirinci hadis

أَدْنَى أَهْلِ الْجَنَّةَ مِنْزَلَةً الَّذِي لَهُ ثَمَانُونَ أَلْفَ حَادِمٍ وَأَثْنَانِ
وَسَبْعُونَ زَوْجَةً تُنْصَبُ لَهُ قِبَّةً مِنْ لُؤْلُؤٍ وَزَرَجَدٍ وَيَاقُوتٍ
كَمَا بَيْنَ الْجَابِيَّةِ إِلَى صَنْعَاءَ

(ednâ ehil cenneti menzileten ellezî lehû semânûne elfe hâdimin vesnâni veseb'ûne zevceten tumsabu lehû gubbeten min lu'lul vezebercedin veyâgûtin kemâ beynel câbiyeti ilâ sam'âe)

Yani "menzil cihetinden cennet ehlinin en aşağısına seksen bin hizmetçi, yetmiş iki zevce, onun için lü'lü'den, zebercedden, yakuttan bir köşk yapılır. Köşkün ihata ettiği yer, Şam ile San'a arası kadardır". Buhari Rikak 51 Müslüm İman 308 Tirmizi Cennet 17

Bu hadis-i şerifin ledünnisi: Cennet ehlinin cennette anasırdan mükteseb vücudu cennet olup, zahiri ruh, batını cisimdir. Dünyada ise batımız ruh, zahirimiz cesettir. Dünyada lezzeti ancak tatma duyusudur. Diğer azaları lezzetten mahrumdur. Cennetteyse bütün vücuduyla lezzet alır. Şimdi nefs-i natika yemek yemek isteğinde bütün vücud ile lezzet alır. Görmek istediğinde bütün vücuduyla görür. Duymak istediğinde bütün vücuduyla işitir. Onun için

ru'yet-i cemal bütün vücuduyla olduğundan ru'yete tahammül eder. Şimdi nefs-i natika beş zahiri ve beş batını hasseleriyle cüz'i müşahede eder. Mesela hayal kuvvesinde bütün İzmir'i kendine mal eder. Gezdiği yerlerin şekli hayalindedir. Cennette ise maddi ve hakiki köşklere malik olur. Hayali değildir. Allah taala

"لَا يَسْمَعُونَ حَسِيبَهَا وَمَنْ فِيَا اشْتَهَى أَنْفُسُهُمْ خَالِدُونَ" (lâ yesmaûne hasîsâhâ vehûm fî meştehet enfüsûhûm hâlidûne) buyurdu. Yine **ولَكُمْ فِيهَا مَا شَتَّهَى أَنْفُسُكُمْ** (veleküm fîhâ mâ teştehî enfüsüküm) ayet-i mübeşireleri delil ve şahittir. Enbiya-102. Yani cennet ehli cennette fena söz işitmeyler. Ebedi oldukları halde nefs-i natikalarının arzu ve iştihaları hazırlıdır. Cennette emmare, levvame, mülheme yoktur. İrfan ehli, ahiret cennetini dünyada bulurlar.

Girdim hakkın zikrine-Azalarım dil oldu,
Geç ak ile karadan-Halkı bırak aradan,
Niyazi dön buradan-Durma sana gel oldu.

Şimdi cennet hususunda Cenab-ı Rasûlün haber verdikleri her ne kadar akla uzaksa da imanımız hasebiyle katyen şek ve şüphemiz yoktur.

"إِنْ كَانَتْ إِلَّا صَيْحَةً وَاحِدَةً فَإِذَا هُمْ جَمِيعٌ لَدِينَنَا مُخْضَرُونَ" (in kânet illâ sayhaten vâhideten feizâhûm cemîn ledeynâ muhtarûn) (Yasin-53 Olan mâthîş bir sesten ibarettir. Bunun üzerine onların hepsi hemen huzurumuzda bulunurlar) kabir müddeti sonunda israfîlin suruyla ruh ve ceset birlikte cumlemiz mahkeme için ilahi huzurda hazır bulunacağız.

Şimdi haşir hakkında üç türlü ayet-i celile vardır: 1- Aynı vücudun hayatı :

أَنْخَبَ الْإِنْسَانَ أَنْ لَنْ تَجْعَلْ عِطَامَةً بَلْيَ قَادِرِينَ عَلَى أَنْ شُوَّهَ بَتَائَةً .
 (eyahsebül insânü en len necmea izâmehû belâ gâdirîne alâ en nüsevviye benânehû) Yani "Biz insanı aynen kemiklerini toplayıp parmaklarının uçlarını tesviye etmeye kadir olmadığımızı mı zan ediyor? İnsan 3-4. Bu ayet vücud-u ayniye delalet eder.

أَوَلَيْسَ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ بِقَادِرٍ عَلَى أَنْ يَخْلُقَ مِثْلَهُمْ - 2

(eveleysellezî halegassemâvâtı vel arda bi gâdirîn alâ en yehluga mislehüm) Yani "yerleri, gökleri yaratan sizin mislinizi yaratmağa kadir değil mi? Yasin -81. Yerde zahir olan ağaçların meyveleri her sene olgunlaşıp biz yeriz. Bağların üzümleri, ağaçlardan hasıl olan yemişler, şeftaliler, erikler, kirazlar vs.vs. meyvelerini aldıktan sonra kiş zamanında ağaçlar, bağların yaprakları ve suları çekilir, geçici olarak ölürlər. Gelecek sene vakitleri geldiğinde yeniden hayat bulup hasıl olan meyveler, bir sene evvel hasıl olan meyvelerin mislidir. Her cins meyve cinsini verir. Şeftali erik olmaz. Çekirdeksiz üzüm çekirdekli olmaz. Şahsiyet ölü, nev'iyet baki kahir. Ne gibi: Babalar ölü, evlatlar kahir. Evlatlar babanın aynı değil, mislidir.

وَمَا نَحْنُ بِمُسْبِقِينَ عَلَى أَنْ تُبَدِّلَ أَمْتَالُكُمْ وَنَشْكُنْ فِيهَا لَا تَعْلَمُونَ - 3

(ve mâ nehnu bi mesbûgîne alâ ennübeddile emsâleküm ve nünşieküm fî mâ lâ te'lemûne) "Biz aciz değiliz, sizin emsalınızı tebdil ve bilmediğiniz suret üzere yaratırız". Vakia 60-61.

"يَوْمَ يُنْفَعُ فِي الصُّورِ قَسَّاتُونَ أَنْوَاجًا" (yevme yünfehu fissûri fete'tûne efvâcen) suruyla batın olan ruhlar

cesetlerine girdiğinde fevç fevç mahşere gelirsınız". Nebe - 18.

Hz.Rasûl efendimize bu ayetten Hz.Muaz sorduğunda : "Benim ümmetim kabirden on sınıf üzerine kalkar. Domuz suretinde, maymun suretinde. Elhasıl kabirden kalkan on sınıfın dokuzu yeryüzü hayvanları, yalnız bir sınıfı insan olarak haşır olur.

Şimdi haşır hakkında bir ayeti, bu vücudun aynı, ikinci ayette misli, üçüncü ayette size malum olmayan bir hayvan suretinde zahir olarak mahşerde toplanacaksınız.

Bu üç surette nazil olan ayetlere iman etmek üzerimize farzı ayındır. Bu ayetler haktır ve doğrudur. Fakat aynı nedir? Misil nedir? Bilmediğinizsuret nedir? Bunların hakikatini anlamakla sek ve şüphesiz iman etmektir. **وَالثُّنْيَانُ** "والثُّنْيَانُ وَ طُورِ سِبَّينَ وَ هَذَا الْبَلْدُ الْأَمْسِنْ" (vettîni vezzeytûni ve tûri sinîne ve hâzel beledil emîni) İncire, zeytine Sina dağına ve şu emin beldeye yemin ederim" sure-i celilesinde beyan olunan tin, müdrekat-ı ruhtur. Zeytin, müdrekat-ı nefistir. Tur-i sîna, his ve tahayyül madeni olan akıldır. Belde-i emin, külli manalar ve bütün esma-i husnanın mahalleri, mazharı olan kalb-i hakikidir. Bu dört ahsen-i insanın hakikatidir. Aynıyla zahir olması bu itibarladır. Anasırdan mürekkep cesedimiz ile mislidir.

Zira dört unsur, dört hakikatın elbiseleridir.

(أَعْلَيْهِمْ كِتَابٌ سَنَدٌ خَضْرٌ وَاسْتَبْرَقٌ وَجَلُوا أَسَاوِرَ مِنْ فِيَّةٍ) (âliyehüm kitâb sunâdâ xâzîrâ ve astibrâqâ ve jalwâ asâir min fizâtîn) ayeti şahittir (İnsan-21) Üzerlerinde yeşil ipekten ince ve kalın elbiseler vardır. Gümüş

bilezikler takılmışlardır." Müktesep vücadumuzun nuranı ve baki elbiseleridir. İslamiyet elbiseleri olan namaz, oruç, hac, zekat ki, namaz toprak, oruç su, hac hava, zekat atesiidir. Bu ilahi teklifleri ifa etmeyenler, hayvan sıfatıyla bilmediğimiz suret üzere zahir olur ki,
 سَرَابِيلُهُمْ مِنْ قَطْرَانٍ (serâbilühüm min gâtirânîn) (ibrahim-50 onların gömlekleri katrandandır) ayeti şahittir.

Şimdi aynımız olan dört hakikat hakikat-i Muhammediyeden gelen feyz-i mukaddestir. Ruhumuz ruh-u Muhammedi, aklımız akl-i Muhammedi, kalbimiz kalb-i Muhammediden cereyan, bu dört nihayetsiz bahr-i ummandır.

Bu aşk bir bahr-i ummandır,
 Buna hadd u kenar olmaz.
 Ledünnî kelamıyla seyfullah beyan buyurulmuştur.

Onikinci hadis

أَدِيمُ الْحَجَّ وَالْعُمْرَةَ فَإِنَّهُمَا يَنْفِيَانِ الْفَقْرَ وَالذُّنُوبَ كَمَا
 يَنْفِي الْكِبَرُ حَبَثُ الْحَدِيدِ

(edîmûl hacce vel umrate feinnehümâ yenfiyânil fakra
 vezzunûbe kemâ yenfil kîru habesel hadîdi)

Ey ümmet u ashabım, hacca ve umreye devam edin. Nasıl körük demirin pası giderdiği gibi hac ve umre de fakırlığı ve günahları giderir." Camiu's-sağîr Salat - 26 Kenzu'l-ummâl C 5 11788

Bu hadisin ledünnisi : Allah teala buyurdu :

إِنَّ أَوَّلَ بَيْتٍ وُضِعَ لِلنَّاسِ لِلَّذِي يَرْكَأُونَ مُبَارِكًا وَهُدًى لِلْعَالَمِينَ فِيهِ آيَاتٌ بَيِّنَاتٌ مَقَامٌ
 إِنَّ رَحْمَهُمْ وَمَنْ دَخَلَهُ كَانَ آمِنًا وَلِلَّهِ عَلَى النَّاسِ حِجُّ الْبَيْتِ مَنِ اسْتَطَاعَ إِلَيْهِ سَبِيلًا وَ
 مَنْ كَفَرَ فَأَنَّ اللَّهَ غَنِيٌّ عَنِ الْعَالَمِينَ

(inne evvele beytin vudia linnâsi lellezî bibekkete mübâreken ve hüden lil âlemîne fihi âyatün beyyinâtün mekâmü ibrâhîme vemen dehalehû kâne âminen velillâhi alennâsi hicçül beyti menistetâa ileyhi sebîlen vemen kefera feinnellâhe ğaniyyun anil âlemîne) "insanları hakka tâzim için yerde en evvel vaz' olunan bina Mekke'dekidir. Orada ayat-ı beyyinat makam-ı İbrahim vardır. Her kim o kudsî mekana girerse emindir. Yol cihetinden kudreti olan insana Allah için haczetmek farzdır. Kudreti olduğu halde terkedense nimete küfran etmiş olur. Cenab-ı Allah alemlerden ganıdır." Al-i imran 96,97.

Şimdi Kabe'nin amiri celil, mühendisi cibril, banisi Halil, saisi İsmail.

Şimdi Cenab-ı Hakkın Mekkeye Bekke tabiri, şiddet-i bükadan kinayedir. Çünkü o mukaddes makama toplanan hacilar, fazla ağlayarak kalblerini masivadan temizlerler.

Şimdi yer kürenin yaratılış başlangıcı su üzerine arız olan beyaz köpük, Kabenin yeridir ki, yer kürenin menisi mukabilindedir. Bütün yer küre ondan külli cisim olarak zahir oldu." (ve kâne arşuhû alel mâi) arşı su üzerinde iken .. Hud-7 ayet-i celilesi şahittir. Keza ana rahmine inen meniden kalb hasıl olup ondan bütün cisin azaları zahir oldu. Ve onun üzerine beş zahiri ve beş batını hasseler ve şehvet, gazap gibi kuvvelerin başı ruh-u hayvanıdır. Hayvaniyyetin zahiri tasarrufudur. Diğer hayvanlarla da müsterekdir. Şimdi batını olan hakikat-i insaniyyesi, nefس-i natika, ruh, akıl, kalb-i hakikidir. Bu dörtten en evvel vücuda taalluk eden muhabbet-i nefس-i natikadır. Sonra dört aylık olduğunda vücudun tesviyesi unsurlarla tekmil olup (ve nefahdü fihi min rûhi) ayet-i celilesinin (Hicr-29/Sad-72) içine de ruhumdan üflediğim zaman.. irşadıyla ruh-i sultani geldi. Bu ruh hayvanlarda yoktur. Sonra rüsd yaşına baliğ olduğunda, dimağa elestu'deki akl-i kamil zuhur etti. Sonra akl-i kamil delaletiyle hakikat-i kalbe iman zahir oldu.

Kabenin dört rüknü bu hakikati vücutumuzda batın olan hakikat-i insaniyemizle rabbül-beyti ziyyarettir. Şimdi Mekke ki, Bekke'dir, zahir ve bedenimiz arız ve fanidir.

مَبَارِكٌ (mübâreken) kaydı, hakikat-i insaniyyemiz olan nefس-i natika, ruh, akıl, kalb mübarektir ve bakıdır. فِي آيَاتٍ مَقَامٌ لِإِبْرَاهِيمَ (fihi âyatun beyyinâtün makâmü ibrâhîme) (Al-i Imran-97 Orada apaçık nişaneler ayrıca İbrahim'in makamı vardır) hakikati-i kalbiyyemize feyz-i akdesden gelen tevhid ve ledünnî ilim ve ilahi marifetlerdir. مَقَامٌ لِإِبْرَاهِيمَ (makâmü ibrâhîme) olan aklimiza feyz-i mukaddesden olan hakikat-i Muhammediyyeden ahkam-ı şer'iyedir.

وَمَنْ دَخَلَهُ كَانَ أَمِينًا (ve men dehalehû kâne âminen) her kim bu dört hakikate nail olursa dünya ve ahirette emindir.

وَمَنْ كَفَرَ (ve men kefera) bu dörde küfran-ı nimet ederse dünya ve ahirette azaptadır. Cenab-ı Hak ise غَنِيٌّ عَنِ الْعَالَمِينَ (gâniyyün anil âlemîne) Allah alemlere muhtaç değildir, (Al-i Imran 97) dir.

Seyh-i Ekberin haccin esrarı hakkında şeyh Şibli ile mükalemesi :

S.1.Hacca akd u niyyet ettin mi? Evet. Yetmişiki dalalet firkasının itikadından ehl-i sünnete akdettin mi ?

C. Hayır. Niyyetin fasiddir.

S.2.Ihrama girdin mi? Evet. Ef'al ve sıfat ve zatından fani oldun mu ? Hayır. Ihrama girmemişin.

S.3.Guslettin mi ? Evet. Nefs, ruh, akıl ve kalbini Hakdan başkasından temizledin mi ?

C.Hayır.Guslün fasiddir.

S.4. Mescid-i Haramı gördün mü ? Evet. Bütün haram

kılınanlardın tevbe ettin mi ?

Hayır. Mescid-i Harama girmemişsin.

S.5.Karadonlu Beytullahı gördün mü? Evet .Nurunun semada beytul-mamura ulaştığını gördün mü? Hayır. Beytullahı görmemişsin.

S.6.Lebbeyk allahümme lebbeyk dedin mi? Evet.Zat-ı Haktan cevabını iştittin mi ?

Hayır.Lebbeyk dememişsin.

S.7.Hacerul esvedi musafaha ettin öptün mü ? Evet. Allaha musafahada kendini kaybederek cezbeyle nurun eseri elinde zahir oldu mu ? Hayır. Şu halde musafaha etmemişsin.

S.8.Yedi tavafdı melekleri müşahede ettin mi ?

Hayır. Hakikaten tavaaf etmemişsin.

S.9. Makam-ı İbrahimde iki rekat namaz kıldın mı ? Evet. Hz.İbrahim'in imametine uydun mu ?

Hayır. Namaz kılmamışsin.

S.10.Safa dağına çıktıın mı? Evet. Kevni ve manevi illetlerden safi oldun mu ?

Hayır. Namaz kılmamışsin.

S.11.Merveye ulaştın mı ? Evet. Kalbine sekinet geldi mi ?

Hayır. Merveye uğramamışsin.

S.12.Tiraş oldun mu? Evet. Hırsını ve uzun emelini kestin mi? Hayır.Tiraş olmamışsin.

S.13.Safa ile merve arasında (hervele) edip koştun mu ?

Evet. Dünya zinetlerinden kaçdın mı ?

Hayır. Hervele yapmamışsin.

S.14.Arafatda vakfeye durdun mu? Evet.Nefs-i natikanı ve rabbini bildin mi?

C.14.Hayır, Arafata çıkmamışsin.

S.15.Müzdelife mescidine girdin mi ? Evet.(vezkur rabbeke izâ nesîte) (Kehf-24). Bunu unuttuğun takdirde Allah'ı an..nefsini ve masivayı unuttun mü? Hayır. Müzdelifeye girmemişsin.

S.16.Minaya geldin mi ve kurban kestin mi ? Evet.

Nefsi ne suretle kurban ettin ?

Bilmem . Minaya gelmemişsin.

S.17.Şeytanı taşladın mı? Evet. Cehaletini atıp bedeli ulum-u tevhid ve ledünnî kalbine geldi mi? Hayır. Taşlamamışsin.

S.18.Ziyaret tavafi ettin mi ? Evet. Rabbini görüp ikram edip ne ihsan eyledi ?

Bilmem.Ziyaret etmemişsin.

S.19.Veda tavafi yaptıın mı? Evet. Nefsinden ve mekrinden külliyyen çıktıın mı?

Hayır.Hacc-ı veda yapmamışsin.

S.20.İhramdan çıkışın hayvaniyyet elbiselerini çıkarıp insaniyyet elbiselerini giydiın mı? Evet. Bundan böyle helal yemeğe azmettin mi ?

Hayır. İnsaniyyet elbiselerini giymemişsin.

Ey şeyh Şibli, bir daha hac seferinde bu yirmi hakikati görerek haccedesin diyerek veda eyledi.

Rasûlullah (S.A.V) buyurdu:

يَأَيُّهَا أَيُّهَا النَّاسُ زَمَانَ يَحْجُجُ أَغْنِيَاءِ، أَمْتَى لِلنُّزْفَةِ وَأَوْسَطُهُمْ لِلتجَارَةِ وَقُرَّاًوْمُ لِلرَّبَاِ وَقُرَّاًوْمُ لِلْمُسْتَلِّةِ .

(ye'tî zemânün alennâsi yehuccü aqniyâu ümmetî linnüzheti ve evsatuhum litticârati ve gurrâuhum lirriyâi ve fukarâuhum lilmes'eleti) Yani "ümmetimin üzerine bir

zaman gelecek ki zenginler tenezzüh için haccederler, orta hallileri ticaret için giderler, okuyucuları gösteriş için giderler, fakirleri dilemek için giderler."

Onűncü hadis
إِذَا أَتَيْتَ الصَّلَاةَ فَأَتَهَا بِوَقَارٍ وَسَكِينَةً فَصَلَّ مَا أَدْرَكْتَ وَاقْضِ مَا فَاتَكَ

(izâ eteytessalâte fe'tihe bi vagârin ve sekînetin fesalli mâ edrakte vagdî mâ fâteke)

"Ey ümmet u ashabım, namazı eda etmek için mescide vakar ve sekinetle gelin. İmamla yettiğiñ rekatı kıl, yetişmediğini ikmal eyle." Kenzu'l-ummal C 7 20659

İsteyin بالصبر : Allah teala buyurdu : (isteînû bîssabri vessalâti innellâhe meassâbirîn) "Ey mü'min kullarım, sabır ve namazla haktan yardım isteyin. Zira Allah sabredenlerle beraberdir." Bakara-153.

Şimdi namaz üç kısımdır: 1-Namazın mahiyeti 2-Cismanı namaz 3-Ruhani namaz.

Şimdi namazın mahiyeti : Feth-i vücud olan fatihanın başına beş mutlak külli isimlerin hakikatini bilip ilmen yakın, kalben iman ve itikad etmektir.

الحمد لله - 1 (elhamdülillâh) daki lafza-i celal :

هُوَ إِسْمُ ذَاتٍ وَاجِبٌ الْوُجُودِ الْمُسْتَجْمِعُ لِصَنَاتِ الْجَلَالِيَّةِ وَالْجَمَالِيَّةِ وَالْكَمَالِيَّةِ (hüve ismü zâtin vâcibül vücidil müstecmî li sifatîl

celâliyyeti vel cemâliyyeti vel kemâliyyeti) yani celal, cemal ve kemal sıfatlarını cami olan vacibul vücad zatin ismidir. Namaz kıلانın Allahu ekber diyerek kiblegahı bu makamdır. Mukayyed olan kulun mutlaka tazimidir. (وَإِلَهُكُمْ أَلَّا وَاحِدٌ (ve ilâhukum ilâhun vâhidun) (Bakara-163 ilahınız bir tek Allah'tır) uluhiyyet zuhur etmek yönyle vahid. Cenab-ı Rasûl müşrikleri davette (لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ الرَّحْمَنُ الرَّحِيمُ (lâ ilâhe illallâhül vâhidu) ile vasiflandırmıştır.

Onlar، أَبْجَعَ الْأَلَهَةَ إِلَّا وَاحِدًا إِنْ هَذِهِ لَتَّى، عَجَابٌ
ilâhen vâhiden inne hâzâ le şey'un ucâbun) Yani "çok sayıda
ilahları tek ilah yapmak şaşılacak şeydir" Sad-5. dediler.

(رَبُّ الْفَالِمِينَ (rabbul âlemin) nin halk üzerine mukaddes vazifesi beşir:

1-Biri telvinde sübut: كُلُّ يَوْمٍ هُوَ فِي شَانٍ : (külle yevmin hüve
fi' şe'nin) (Rahman-29) Sanrı gör, günde yüzbin türlü sanat
gösterir. Kendini bildirmek içindir, bu sanattan garaz. يَقْبَلُ اللَّهُ

اللَّلِيلُ وَالنَّهَارُ (yügallibullâhül leyle vennehâra) (Nur-44) geceyi
gündüze çevirmek, gündüzü geceye çevirmek, hasılı
zerreden arşa ve arz ve semalarda bulunan hareketler ve
hareketsizlikler, mutlak rububiyyetin emri ve iradesidir.

2-Hakkın vücudu hakkında muhtelif fikirlerin birbirile
ihtilafları, kavgaları ve rububiyyette yetmişuç fırka
ihtilaflarının yetmiş ikisi dalalet, birisi hidayet fırkasıdır.
Mümkinatın rızık hususunda diğer maslahatlarda nazır-ı
rububiyyetidir.

3-Bütün akıl sahibi olan kollar mutlak rububiyyete bağlı

olup, diğer camitler, nebatlar ve hayvanlar bunların
cümlesi, mukayyed olarak rabb-i haslarını tesbih ve
zikirdedir.

4- (ve mâ halagtül cinne vel'inse
illâ liya budûne) "cinleri ve insanları rububiyyet-i mutla-
kaya bilerek ibadet etsinler diye yarattım." Zariyat - 56.

Şimdi ubûdiyyet üç nevidir. Biri: Abd-i âsi, sîrf nefsinin
kölesi, cebbar, mütekebbir, ucub, riya. Reisleri Firavundur.
İki: Ubudiyyet lil-esbab:

زَيْنٌ لِلنَّاسِ حُبُّ الشَّهَوَاتِ مِنَ النِّسَاءِ وَالْبَنِينَ وَالْقَنَاطِيرِ الْمُقْنَطَرَةِ مِنَ الدَّهَبِ وَالْفِضَّةِ
وَالْخَيْلِ الْمُسَرَّمَةِ وَالْأَنْعَامِ وَالْحَرْثَ

(züyyine linnâsi hubbuşshehvâti minennisâi vel benîne
velganâtsîril mugantaratı minezzehebi velfiddati vel hayril
mûsevvemeti vel en'âmi velharsi) Kadınlar, evlatlar,
altınlar, gümüşler, koyunlar, keçiler, deveLER, bağlar,
bahçeler, egerlenmiş attar ki, bu altı puta tapanlar ikinci
kuldur. (Al-i Imran-14)

Üçüncü: Abd-i mahîzdır ki, nefşini eşya köleliğinden azad
edip, rabb-i mutlak kölesi ve kullarıdır, Hz. Niyazi: İbn-i
vaktem ben ebû vakt olmazam, abd-i mahzam ben tasarruf
bilmezem.

5-Hayatın umumi sebeplere bağlılığı: Mesela rızık-ı
maddiyatta, bitki toprağa, hayvan bitkiye, insan hayvana
bağlıdır. Manevi rızık ilim ve marifettir. Sebepleri enbiya ve
varışı evliyadır. Çiftçinin toprağa tohum ekmesiyle bitkinin
zuhuru gibi.

(أَنْرَأَيْتُمْ مَا تَحْرُثُونَ إِنَّمَا تَرْزَعُونَهُ أَمْ تَحْنُنُ الرَّأْرِعَوْنَ (eferaeytüm mâ

tehrusûne eentüm tezrâûnehû em nahnuzzâriûn) ayetiyle mutlak rububiyyetini beyan buyuruyor. "Ey çiftçiler, topraka tohumu siz mi yoksa biz mi bitiriyoruz? Dilersek çürüüp mahrum kahrsınız." Vakıa 64-67.

Şimdi ahad ile vahid arasındaki fark: Ehadiyyet denizi sahilsiz, la taayyün kenzi mahfidir. "illetsiz, hikmet için, كُنْتَ تَخْفِيَ فَأَنْفَبْتُ أَنْعَرْتَ (küntü kenzen mahfiyyen feahbebtu en u'rafe) bilinmekligime muhabbet edip, zat denizinden bir damla nurdan hakikat-i Muhammediyeyi yarattım. Onun bir damla terinden ezelden ebede kadar yarattım. خَلَقْتَكَ مِنْ نُورٍ وَ خَلَقْتُ الْعَالَمِينَ مِنْ نُورٍ (halagtüke min nûrî ve halagtul âlemîne minnûrike) hadis-i kudsi ile "Habibim nur-u zatimdan seni, ve alemleri senin nurundan yarattım." buyurdu. Bu görünen ve görünmeyen mülk ve saltanat hakikat-i Muhammediyenindir. Lakin tasarruf, Hak teala vahidiyyete tenezzülüyle, Allahındır. فَائِغَةٌ وَ كِبَلًا (fettehizhu vekilen) (Müzzeemmil-9 yalnız onun himayesine sığın) delilidir.

لَا تَأْعُلُ مُحَمَّدًا لَا تَأْعُلُ إِلَّا اللَّهُ (lâ fâile illallâh) deriz, (lâ fâile muhammedin) demeyiz. Çünkü Muhammed rasûldür ve mahluktur ve memurdur. Allah hâliktir ve âmirdir. Muhammed (S.A.V) emri tebliğe memurdur. Hidayet Allahındır.

Şimdi كُنْتَ نَبِيًّا وَ آدَمَ بَنَى النَّاسَ وَ الْجِنَّاتِ (küntü nebiyyen ve âdemü beynel mâi vettiyni) Adem A.S. henüz balçık ve su halinde iken ben peygamberdim, hadisinin delaletiyle Hz. Rasûl evvelinin ve sonrakilerin ilimlerine vakif olduğu

halde Zat-i ahadiyyet deryasının ilmine nisbetle bir damladır. Böyle ekber ve azim olan künh-ü zati mahlukun bilmesi muhaldır. Bütün enbiyanın ve varis-i evliyanın ilmi, hakikat-i Muhammediye ilmindendir. Çünkü zat-i hak hakikat-i Muhammediye vücudunu, kendisine bir miktar münasebet hasıl etmek için, kainatı yaratmadan yüzbinlerce sene evvel (eddebenî rabbî feahsene te'dîbî) bêni rabbim terbiye etti, terbiyemi güzel yaptı ,bu kadar mertebeye nisbeten مَا عَرَفْتَكَ حَتَّىٰ مَعْرَفْتُكَ يَا مَعْرُوفُ ma'rûfu) Ey maruf seni hakkı ile bilemedik, Errahman (الرَّحْمَنُ) yedi sübuti sıfatıyla arstan tasarruf edip bütün ruh sahiplerine hayat, ilim, irade, kudret, semi, basar, kelam sıfatlarından gelen feyzdir. Bizim hayatımız ruhtur. İlmemiz akıl, irademiz niyyet, kudretimiz takat, semi' kulak, basar göz, kelam lisandır.

Errahiyim (الرَّحِيمُ) sîrf mü'minlerin kalbine feyz-i mukaddes sebebiyle iman ve ikandır . حَرِيصٌ عَلَيْكُمْ بِالْمُؤْمِنِينَ . رَوْفٌ رَّحِيمٌ (harîsun aleyküm bil mü'minîne raûfun rahîmun) Size (Müminlere) çok düşkün ve onlara merhametli, şefkatlidir Tevbe - 128) delildir. مَالِكٌ يَوْمَ الدِّينِ (mâliki yevmidîn) Din gününün sahibidir (Fatiha -3) Bu mutlak külli ilahi isimler dünya ve ahirete şamildir. أَنْشَأَ الْبَلَاءَ عَلَى الْأَنْبِيَاءِ ثُمَّ الْأُولَئِكَ (eşeddül belâi alel enbiyâi sümmele evliyâi)

arifleri terakkisi, avam-ı mü'minin keffareti batın için nimettir ki, biliyyedir. Süt emen çocuk arız olan hastalık- tan hissen elem duyar. Ana babası hayalen ve makulen elem duyar. Elem duyması çocuk cihetinden keffarettir. Kabir azabı da hissi olmayıp hayali ve batındır.

Bu beş külli isim hassaten hakka aittir.

إِيَّاكَ نَعْبُدُ وَإِيَّاكَ نَسْتَعِينُ (iyyâke na'büdu ve iyyâke nesteînu) (Fatiha-4) Kul ile Hakka racidir. Kul ibadeti ۖ zamiri olan vahide, kul ise beş zahiri ve batını hasseleriyle cem'iyyetle ibadet eder.Yalnız lisani إِيَّاكَ نَعْبُدُ (iyyâke na'büdu) dese diğer azaları başkasıyla meşgul olsa, vahid olan mabud فَوْلَنْ لِلْمُصْلِينَ (feveylün lil musallîn) ile huzurundan uzaklaştırır. Kul الحَمْدُ لِلَّهِ (elhamdulillâh) dediği makam-ı üluhiyyete، إِيَّاكَ نَعْبُدُ (iyyâke na'büdu) makam-ı rububiyyete, ve إِيَّاكَ نَسْتَعِينُ (ve iyyâke nesteîn) makam-ı rahmaniyyete، إِهْدِنَا الصِّرَاطَ الْمُسْتَقِيمَ (ihdines-sîrâtel müstegîym) makam-ı rahimiyyete، صِرَاطَ الدِّينِ (sîrâtâllezeâne) أنْعَمْتَ عَلَيْهِمْ غَيْرَ المَغْضُوبِ عَلَيْهِمْ وَلَا الضَّالُّينَ en'amte aleyhim gayril mağdubi aleyhim veladdâllîne) makam-ı malikiyyete, kul amin – آمين – der، إِسْتَجِبْ دُعَائِنَا ya , istecibduâenâ ya rabbel âlemîn) ile buraya kadar kul kayumiyete müşterektir. Ruku' ve sucid sîrf

kulun fenafillah makamıdır.aczini ve faktını isbat eder. Teşehhûd de Hz.Rasûlullah'a tazim ve tekrimdir ki, cem'ul cem' makamıdır.

Ondördüncü hadis

إِذَا إِسْتَيْقَظَ الرَّجُلُ مِنَ اللَّيلِ وَأَيْقَظَ أَهْلَهُ فَقَامَا فَصَلَّى رَكْعَتِينِ كُتُبًا مِنَ الذَّاكِرِينَ اللَّهَ كَثِيرًا وَالذَّاكِرَاتِ

(izesteygazar racülü minelleyli ve eygaza ehlehû fegâmâ fesalleyâ rek'ateyni kütibâ minezzâkirînellâhe kesîran vezzâkirâtı)

"Kişi gece uykusundan uyandığı vakit eşini de uyandırıp kalkıp ikişer rekat namaz kılsalar, Allah tealayı çok zikreden erkek ve kadınlardan yazılırlar." Buhari Leyletü'l-kadr-5 Müslim İtikaf -7 Ebu Davud Tatavvu' 18 Nesei Kiyamu'lleyl -5

Bu hadisin ledünnesi : Allah buyurdu :

فَأَنِيمُ الصَّلَاةُ إِنَّ الصَّلَاةَ كَانَتْ عَلَى الْمُنْذَنِينَ كَتَبَ اللَّهُ مَوْقِتَنَا

(feegîmunessalâte innessalâte kânît alel mü'minîne kitâben mevkûten) Yani "Namazı ikame edin. Çünkü namaz mü'minler üzerine vakit vakit farz kılınmıştır." Nisa-103. Vaktin tarifi : Vakit zamanda farzı mukaderdir..
فالوقت فرض مقدر في الزمان
(fel vaktü farzun mukadderun fizzemâni) Efendimiz S.A.V. buyurdu.

إِنَّ الزَّمَانَ قَدْ إِسْتَدَارَ كَهْيَتِهِ يَوْمَ خَلَقَ اللَّهُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ

(innezzemâne gadistedâra kehey'etihî yevme hale gallâhus-

semevâti vel arda)

Yani "Zaman Allah tealanın yarattığının başından beri heyetle devr eder.O dairenin başı, ortası, sonu bilinmeidği gibi, daireden murad arş-ı azamdır. Daima devr eder. Müdebberi rahmandır. الرَّحْمَنُ عَلَى الْعَرْشِ أَسْتَوَ (errahmânu alel arsisteva)

(Taha-5) ayeti delildir. (inne iddeteshühûri indellâhîsnâ aşera şehrân) Yani Allahın ilminde ve levh-i mahfuzda oniki ay takdir etti. Yerleri ve gökleri takdirinde. Tevbe-36. Burası, şey'iyyet'üşşüyun'dur. Halkın zuhuruyla şey'iyyet'ul-vücad oldu. (vessemâi zâtîl burûci) (Buruc-1 Burç sahibi semaya yemin olsun) arşın havlinde oniki burç ki, oniki istasyon sabittir. Yedi gezegen tren mesabesindedir. Her halde burçlara uğrar. Mesela İstanbul'a gitmek için Izmirden tren istasyonlara uğrayarak Haydarpaşa'ya yetişir.

(والشَّخْصُ تَجْرِي لِسْتَقْرَرٍ لَهَا ذَلِكَ تَقْدِيرُ الْعَزِيزِ الْعَلِيمِ (veşşemsü tecrî limüsteckarrin lehâ zâlike takdîrul azîzil alîmi) (Yasin-38 güneş kendisi için belirlenen yerde seyreder) güneşin de makarri arştır. Orada secde eder. İstasyon memuru olan rahman hareket emrini verirse derhal harekete gelir. Kiyamet koptuğu vakitte "إِذَا الشَّمْسُ كَوَرَتْ وَإِذَا النُّجُومُ انْكَرَتْ" (izeşşemsü kuvvirat veizen nûcûmün kederat) yani güneşe hareket emri verilmeyince, güneş dürülür. Yıldızlar da düşer(Tekvir 1-2, وَاعْبُدْ رَبَّكَ حَتَّى يَأْتِيكَ الْبَيْقَنْ) (ve'bud rabbeke hattâ ye'tiyekel

yekînu) Sana yakın gelinceye kadar rabbine ibadet et. Hicr-99. Şimdi yakının gelmesi hayvani ruhun ölümü demektir. من مات فَشَدَ قَاتَتْ قِيَامَتَهُ (men mât fegâd gâmet giyâmetühû) Her şahsin münferiden ölmesi, küçük kiyamettir. Feyyaz-ı mutlak olan güneşin alemden izalesiyle bütün alemlerin helaki, büyük kiyamettir.

فَارْجِعِ الْبَصَرَ هَلْ تَرَى مِنْ فَطُورٍ (ferciil basara hel tera min futûrin) (Mülk-3) gözünü çevir de bir bak, bir bozukluk görebiliyor musun?) ayetinin beyanı üzere "ey unsurların karanlığında hapsolunan nefsi-natika, sana verilen görme kuvvetiyle vakitleri mevhumi olarak tayin et". Şimdi yerin perdesi olan gecenin izalesiyle güneş doğar. Doğduğu yere meşrik, aydınlatığı araziye de doğu denir. Sabah namazının vakti, doğmadan evvel vaktine kadardır. İnsanın da kemali kırka kadardır ki, peygamberlere nübûvvet kırkda gelmiştir. أَقْمِ الصلْوة لِدُكُوكِ الشَّفَسِ (egimissalâte lidülükîşsemisi) (Isra-78) gündüzün güneş dönüp gecenin karanlığı bastırıncaya kadar belli vakitlerde namaz kıl dülük, güneşin zevalden sağa meyli demektir. Ögle vaktinin başlangıcıdır. Ta ki, her şeyin gölgesi iki kat olunca ikinci vakti gelir. Güneşin batmasına kadar kılınır. Güneşin battığı yere mağrib, karanlandığı yere batı denir. Akşam namazının vakti mağribden kızıllık kayboluncaya kadar, yatsı vakti gelir ki, subh-i kâzibe kadar kılınır.

Yineümüzde güneşin müşahede ederiz. Hıdır ellez gününden başlar. Hergün birer ikişer dakika evvel doğar. Kasıma kadar altı ay uzar. Kasımdan itibaren birer ikişer dakika geç doğar. Geceler kısalır. Sonbahar ve kış gecenin

hükümündedir. وَالشَّفَسُ تَجْرِي لِمُسْتَقْرِّلَهَا ذَلِكَ تَقْدِيرُ الْعَزِيزِ الْعَلِيمِ (veşsemus tecrî limustekarrin lehâ zâlike takdirul azîzî alîmî) (Yasin-38 Güneş kendisi için belirlenen yerde seyreder) ayetinin işaretile istikrarı arştır. Müdebberi azîz ve alîm olan rab, her gün hareket emri verir. Bu suretle cereyan eder.

وَالقَمَرُ فَدَرَاهُ مَنَازِلَ حَتَّى عَادَ كَالْغَرْجُونِ الْقَبِيبِ (vel gamera gaddernâhu menâzile hattâ âde kel urcûnil gadîmi) yani "Aya yirmi sekiz menzil takdir ettik. Yeni gelen ay da hurma dalının inceliği gibi kaybolarak doğar". Yasin-39.

Gözümüzün görüşüyle ayları tayin ederiz.

صُومُوا لِرُؤْتِهِ وَأَفْطِرُوا لِرُؤْتِهِ (sûmû lir'yetihî ve eftirû liru'yetihî) emr-i rasûl ile "Ramazan ayını gördüğü-nüzde oruç tutun, şevval ayını gördüğüzde iftar edin." buyurmuştur.

وَجَعَلَنَا الْأَيْلَنَ وَالنَّهَارَ آيَتِينَ فَمَحَوْنَا إِيَّاهُ الْأَيْلَنَ وَجَعَلْنَا إِيَّاهُ النَّهَارَ مُبَصِّرَةً لِتَنْتَقِرُّا فَضْلًا مِنْ رِبْكُمْ وَلَتَعْلَمُوا عَذَّةَ السَّنِينَ وَالْحِسَابَ

(vecealnel leyle vennehâra âyeteyni femehavnâ âyetelleyli vecealnâ ayetennehâri mübsiraten litebteğû fazlen min rabbiküm velî'lemû adedessinîne vel hisâbe) "gece ve gündüze alamet için güneşî ve ayı yarattık. Fakat ayın ziyasını mahvetti. Güneşe ilavesiyle güneşin ziyası fazla oldu. Sizin seneleri, ve ibadet hususunda rabbinizden mükafat kazanmak için mevsimleri bilmenizdir". Isra-12. Hac mevsimi, oruç mevsimi sizin için meçhûl olurdu. Fakat eflakda değişiklik yoktur. Ancak değişiklik sizin mevhüm nazarinizdadır. Cenab-ı Rabbul-

alemin ...bu kainatı ve inkılabi bizim nazarımızda mevhüm ve hayallerdir. Zat-i Hak şu anda eski olduğu gibi sabittir.

(ve lâ yemdi aleddeyyâni vagtun ve ezmânun ve ahvâlun bihâlin) Din ve şeriatın müessisi olan Allah üzerine vakit, zaman ve halden geçmesinden münezzehtir. Rumi mart dokuzundan (ki sultan nevruzdur) ilkbahar ve yaz da dahil olduğu güneşin rahman dan aldığı emir üzerine ilkbaharda arzımızı yeşillerle güllük gülistanlık, yaz vaktinde gıdamızı temin için, Hz.Mikailin idaresi altında bütün ruh sahiplerinin rızıklarını teslim ve tayin eder. Akıl sahiplerinin kazançlarıyla, ruh sahibi hayvanların rızıkları kazançsız hibe olunmuştur. Kasımından sultan nevruza kadar sonbahar ve kiş vakitlerinde, istirahat ve ubudiyet vakitleridir ki, (vesebbihhü leylen tavîlen) uzun gecelerde rabbini tesbih et. İnsan- 26 buyurmuştur. Fakat gündüzlerin uzaması, kasımın dokuzundan hazırlanın dokuzuna kadar uzar. Üç gün duraklama yapar. Haziranın on ikisinde günde birer ikişer dakika kısalır. Ta ki, kasımın dokuzuna kadar devam eder.

Şimdi ilahi fiillerin eşyada tasarrufunu bu suretle bilmek, tevhid-i ef'al imandır.

Onbeşinci hadis

اَذَا دَخَلَ رَجُلٌ قَبْرَهُ فَأَتَاهُ مَلَكًا نَفَّالَهُ إِنَّا ضَارِبُوكَ ضَرَبَةً إِمْتَلَأَ قَبْرَهُ مِنْهَا نَارًا فَتَرَكَاهُ حَتَّىٰ أَفَاقَ وَذَهَبَ عَنْهُ الرَّغْبُ فَقَالَ لَهُمَا عَلَىٰ مَا ضَرَبْتُمَا نِي فَقَالَ إِنَّكَ صَلَيْتَ صَلَاتَةً وَأَنْتَ عَلَىٰ غَيْرِ طَهُورٍ وَمَرَّتَ بِرَجُلٍ مَظْلُومٍ فَلَمْ تَنْصُرْهُ

(izâ üdhile raculun gabrahû feetâhu melekâni fegâlâ lehû innâ dâribûke darbeten imtelee gabruhû minhâ nâren feterakâhu hattâ efâga vezehebe anhurraqbu fegâle lehumâ alâ mâ darabtumâni fegâle inneke salleyte salâten ve ente alâ ğayıri tahûrin ve merarte bi raculin mazlûmin felem tensurhu)

"Kişi kabrine konulduğunda hemen iki melek gelip biz seni dövecegiz diyerek hemen o kişiye bir darbe yururlar. Kabri ateşle dolar ölü ifakat buluncaya kadar beklerler. Dövülen kişiden korku gidince meleklerle beni niçin dövdünüz, dediğinde, sen namazı taharetsiz kılardın, bir mazluma uğradığında ona yardım etmezdin" dediler. Tirmizi Cenaiz - 70

بِأَيْمَانِ الَّذِينَ : اللَّهُ تَعَالَى يَأْمُرُ : بِعَوْدِ الْمَظْلُومِ

امْنَوْا إِذْ قُتِّمَ إِلَى الصَّلَوةِ فَاغْسِلُوا وُجُوهُكُمْ وَأَيْدِيکُمْ إِلَى الْرَّفِيقِ وَامْسَحُوا بِرُؤُسِكُمْ
 (yâ eyyûhellezîne âmenû izâ gumtüm illesalâti feğsilû vücûhekum ve eydiyeküm ilel merâfigi vemsehû biruûsikum veercileküm ilel ka'beyni) "Ey mü'min kullarım, maneyi huzuruma namazla gelmeye niyet ettiğinizde yüzlerinizi yıkayın ve ellerinizi dirseklerinize kadar, başınıza mesh, ayaklarınızı topuklarına kadar yıkayın." Maide-6.

Şimdi taharet temizliktir ki, kötü sıfatlardan soyunup güzel sıfatlarla güzelleşmektir. Bu da hissi (ki maddi) vücudunu temizlemek, abdestte dört azayı yıkamaktır.

Gusülde bütün bedeni yıkamaktır. Manevi temizlik, Rahmanın bakacağı yer olan kalbi masivadan temizlemektir.

Şimdi temizlik suyla olduğundan suların çeşitlerini bilmek lazımdır. 1-Yağmur suyu, 2-Kuyu, çeşme, ırmak suları, 3-Deniz suyu, 4-Maden suyu.

Şimdi yağmur suyu, peygamberlere vahiy, velilere ilhamla gelen şer'i-ledünnî hükümlerdir. Tevhid ehli hazret-i cem'de şeriatın sırlarını onda keşfeyler. Çeşme, kuyu suları, müctehidlerin akıl ve fikirle ictihadlarıdır ki, zannıdır. Çünkü bir meselede ihtilaflarıdır ki, Şafii'ye göre, abdestli olan bir kimse mutlak kadının eli temas etmesiyle derhal abdesti bozulur. Delili Kur'an'ın zahiri olan : أَوْلَئِكُمُ النَّاسُ (ev lâ mestümün nisâe) (kadınlara dokunduğunuzda.. Nisa -43) ayetidir. Ayeti te'vil edip cinsi teması manası vermiştir. Mutlak su yağmur, çeşme, kuyu sularıdır. Temizlik caizdir. Mukayyed su gül suyu, üzüm suyu, kavun, karpuz sularıdır ki, her ne kadar aslında temizse de ittifakla abdest, gusül

gibi hadesten temizlik caiz olmaz.

Şimdi suya karışan karpuz ve kavun suları, mutlak su ile karışıp suyun tadını bozarsa abdest caiz olmaz. Süt gibi hem tadını, hem rengini, hem kokusunu bozarsa yine caiz olmaz. Sirke gibi hem rengini, hem tadını, hem kokusunu bozarsa yine caiz olmaz. Su çoğunlukta olursa, cümlesinde abdest caiz olur.

Deniz suyunda ihtilaf vardır. 1-Abdest caiz değildir. Delilleri, suyun tadını bozar. Batında deniz suları gadab-ı ilahiden yaratılmıştır. Gadap ise şeytan gibi Allahtan uzaklaştırır. Abdest ise Allaha yaklaşmak içindir. Bu mezhebe göre deniz suyundan abdest caiz olmaz.

Cevazına hüküm veren mezhep, tevhid deryasına dalmış, لَا تَأْعُلْ إِلَّا لَهُ (lâ fâile illellâh) demiş, makam-ı cem'dedir. Bu makamda Hz.Niyazi'nin :

Kahr u lutfu şey-i vahid bilmeyen çektı azap,

Ol azaptan kurtulan sultanlar anlar bizi.

رَبَّنَا مَا خَلَقْتَ هَذَا بِطَأْلًا (rabbenâ mâ halagte hâzâ bâtilen) (Al-i Imran-191 rabbimiz sen bunu boşuna yaratmadın) diyerek, eşyada asl olan temizliktir, deniz suyuyla abdest alırlar.

Şimdi ellerini dirseklerine kadar yıkamak, mutlak su ile ki, müctehidlerin beyanı üzere zahiren yıkamaktır, batinen yıkamak.

İrsad ehlinin yağmur suyuyla abdest demek, sağ eliyle kerem, cömertlik, seha suyuyla, sol elindeki cimrilik, hırs, tamahını yıkamaktır. Cimri her ne kadar zahiren zahir suyuyla abdest alıp namaz kılsa, cennete girmez. Delili : ي

يَدْخُلُ الْبَخِيلُ الْجَنَّةَ وَكُوْكَانٌ عَابِدًا (lâ yedhulul bahîlul cennete velev kâne âbiden) buyurmuştur.

Ellerini dirseklerine kadar yıkamada iki mezhep vardır :

1-Dirseklerle kadar derken ila= إلى kelimesi gayet mugayyada dahil değildir. Dirseklerden yukarısı dahil değildir. (etimmüssiyâme illeleyli) (Bakara -187 sonra akşamaya kadar orucu tamamlayın) ayetinde gayet mugayyada dahil olmadığı gibi. Abdest ancak dirseklerle kadardır. Batında mana Cenab-ı Hakkin dirsekleri yaratması esbab halkına sebeptir. Bu mezhep esbabı müsebbibinden bilip kalpleri sükûnettedir.

2-Aşırılığa gidip koltuklarına kadar suyu ullaştırlar. Batında nisbeti, "imanla bizim bütün kuvvetimizle çalışmamız lazımdır," derler.

Şimdi mazmaza ve istinşaklar :

Mazmaza (ağiza su almak): Lisandan sadır olan küfür, yalan, giybeti, imana zıt ahlakları tarikat suyuyla mazmaza etmektir.

Istinşak (buruna su almak): Burnundaki kibir ve gururu ubudiyet, fakr ve acz suyuyla yıkamaktır.

İmdi bu zahiri ahkam-ı şer'iyye mahsûsattır. Zahirden batına sirayet eder. Fakat batını hükümler manadır. Batından zahire zehir etmez. Her halde zahir-i şeriat olmayınca batın-ı hakikat zehir etmez. Şimdi yüzleri yıkamak farzdır. İnsanın yüzü dikey olarak, alınının üstünden, adeta saç biten yerinden çenenin nihayetine kadar, yatay olarak da iki kulağın yumuşaklarının arasıdır. Şimdi sık olan sakal, büyük ve kaşın altları yüzden haricen görünmediklerinden, abdestte

bunları yıkamak lazım değildir. Lakin sakalları seyrek köseler gibi yüze ullaştırmak lazımdır. Şimdi yüzün yağmur suyuyla yıkanması, Allah tealanın nazargahı olan kalbi masivadan yıkamaktır.

مَنْ كَانَ فِي قَلْبِهِ اللَّهُ نَعِيْنَهُ فِي الدَّارِيْنَ اللَّهُ وَمَنْ كَانَ فِي قَلْبِهِ غَيْرُ اللَّهِ نَحْنُهُ فِي الدَّارِيْنَ اللَّهُ fiddâreyni allâhu ve men kâne fi galbihî ăllâhu femuînûhû fiddâreyni allâhu ve men kâne fi galbihî ăgryullâhi fehasmuhû fiddâreyni allâhû) yani bir kimseyin kalbinde Allah sevgisi masiva olursa, iki cihanda hasmı Allah olur. İmdi başı meshetmede ihtilaf yoktur.

وَأَنْسَخُوا بِرُؤْسِكُمْ (vemsehû bi ruûsikum) (başlarınızı mesh edin Maide-6) yalnız miktarında ihtilaf vardır. Kimi yarısını, kimi üçte birini, kimi dörtte birini, kimi tamamını kaplama meshi farz der. Çünkü başbüten vücutun reisidir, arşıdır.

وَرَبُّ الْعَرْشِ فَوْقَ الْعَرْشِ وَلَكِنْ بِلَا وَصْفَ التَّسْكُنِ وَأَتْصَالِ fevgal arşı velâkin bilâ gasfut temekkünü vettisâli) yani Rabbîn arşta tasarrufu aklın başta tasarrufu, lakin yoktur mekâni, hem yoktur ittisali. Bütün vücut başa muhtaç, başın hakimi akıl vücut cinsinden olmadığından yıkanmaz. Cenab-ı Hak rütbesini büyütmek için abdestte meshedilmesini kafi gördü. Sofiyye mezhebine göre بِرُؤْسِكُمْ (biruûsikum) deki ba

= zaittir. Başın tamamını kaplama mesh lazımdır. Çünkü kulun rakabesi rabbinin elindedir.

مَا مِنْ دَابَّةٍ إِلَّا هُوَ أَخْذَ بِنَاصِبَتِهَا (mâ min dâbbetin illâ hüve âhizun bi nâsiyatihâ) Hud-56 delildir. Hanefiyyeye göre, başın